

Usnesení

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Příhody a soudců JUDr. Michala Mazance a Mgr. Jana Passera v právní věci žalobkyně: M. P., zastoupená Mgr. Andrejem Perepečenovem, advokátem v Praze 7, Jana Zajíce 36, proti žalovanému: Ministerstvo vnitra, Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní přihrádka 21/OAM, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 3. 2004, čj. OAM-554/VL-19-08-2004, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 7. 2. 2005, čj. 59 Az 65/2004 - 42,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost se odmítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalovaný rozhodnutím ze dne 4. 3. 2004, čj. OAM-554/VL-19-08-2004, zamítl žádost žalobkyně o udělení azylu jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 1 písm. k) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

Žalobkyně napadla rozhodnutí žalovaného žalobou u Krajského soudu v Ostravě, který ji rozsudkem ze dne 7. 2. 2005, čj. 59 Az 65/2004 - 42, zamítl. Žalobkyně (stěžovatelka) napadla rozsudek krajského soudu včas podanou kasační stížností.

Nejvyšší správní soud se kasační stížností musel zabývat nejprve z hlediska její přípustnosti, neboť pouze přípustná kasační stížnost může být meritorně projednána.

Podle § 104 odst. 4 s. ř. s. není kasační stížnost přípustná, opírá-li se jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103 s. ř. s., nebo o důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl. Podle § 109 odst. 4 s. ř. s. pak Nejvyšší správní soud nepřihlíží ke skutečnostem, které stěžovatel uplatnil poté, kdy bylo vydáno napadené rozhodnutí. Přitom je třeba zdůraznit, že nepřípustnost kasačních důvodů, neuplatněných v řízení před krajským soudem, se vztahuje k důvodům a skutečnostem uplatněným v žalobě, resp. v jejím doplnění, ve lhůtě uvedené v ustanovení § 72 odst. 2 s. ř. s.

Porovnáním obsahu kasační stížnosti s obsahem žaloby Nejvyšší správní soud zjistil, že důvody v ní obsažené stěžovatelka v řízení před krajským soudem neuplatnila.

V žalobě obecně namítla nedostatečně a neúplně zjištěný skutkový stav věci žalovaným. Uvedla, že nesouhlasí s rozhodnutím žalovaného a že již při prvním a druhém pohovoru k žádosti o udělení azylu tvrdila ohrožení na životě v případě návratu na Ukrajinu. Vláda, z níž se staly mafiánské struktury, jí nezákonně zkonfiskovala občanský pas, bez svého svolení byla odhlášena z adresy trvalého pobytu, na Ukrajině nemá žádné bydlení, její zdravotní stav je špatný a vyhrožují jí osoby, kterým nebylo vyplaceno pojištění od pojišťovny, v níž žalobkyně 18 let pracovala.

V kasační stížnosti stěžovatelka obecně namítla, že krajský soud posoudil její případ v rozporu s platným právním řádem a že stěžovatelka shledává vážná pochybení všech dosavadních orgánů v řízení o udělení azylu. Po výzvě krajského soudu k odstranění vad kasační stížnosti stěžovatelka doplnila, že na Ukrajině měla kromě ekonomických potíží problémy související s jejím náboženským vyznáním a politickými názory. Stěžovatelka je protestantského vyznání; v době podání její žádosti o udělení azylu ani v době pohovoru k této žádosti nebyli přívrženci protestantské víry na Ukrajině pronásledováni. V současnosti, po schválení nového zákona o náboženství, však na Ukrajině začala válka s jiným náboženským myšlením než pravoslavným; z těchto důvodů považuje stěžovatelka svůj návrat na Ukrajinu za nebezpečný.

K tvrzení stěžovatelky, že kvůli své náboženské víře (protestantské vyznání) může být na Ukrajině pronásledována, obsaženému teprve v kasační stížnosti, Nejvyšší správní soud nepřihlíží (§ 109 odst. 4 s. ř. s.). Kasační stížnost zároveň neobsahuje jiný stížný důvod (důvod uplatněný žalobou nebyl zopakován), a opírá se výhradně o důvod žalobou neuplatněný, ač stěžovatelce nic nebránilo namítnout jej v žalobě (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 3. 2004, čj. 1 Azs 9/2003 - 33^[1], a ze dne 28. 1. 2004, čj. 1 Azs 4/2004 - 59^[2]). Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost jako nepřipustnou odmítl [§ 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.].

O návrhu, aby byl kasační stížnosti přiznán odkladný účinek dle ustanovení § 107 s. ř. s. Nejvyšší správní soud samostatně nerozhodoval, protože věc byla vyřízena přednostně v souladu s ustanovením § 56 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.

^[1] <http://www.nssoud.cz/anonym.php?ID=3282>

^[2] <http://www.nssoud.cz/anonym.php?ID=3181>

O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nějž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. dubna 2006

JUDr. Petr Příhoda
předseda senátu